

اثرات درمانی:

فاموتیدین یک مهارکننده رقابتی و اختصاصی آنتاگونیست گیرنده های هیستامین نوع ۲ (H₂) در سلول های جداری معده است. این دارو با مسدود کردن این گیرنده ها، هم غلظت اسید و هم حجم ترشحات معده را در دو حالت پایه (Base) و تحریک شده (توسط غذا، پنتاگاسترین یا کافئین) به طور موثری کاهش می دهد.

دوز ۴۰ میلی گرمی فاموتیدین اثر طولانی مدتی (تا ۱۲ ساعت) دارد که اجازه می دهد ترشح اسید در طول شب به خوبی کنترل شود و محیط مناسب برای ترمیم بافت زخم فراهم گردد.

راهنمایی های عمومی برای بیمار:

این دارو را دقیقاً طبق دستور پزشک مصرف کنید.

قرص را به طور کامل با یک لیوان آب ببلعید و از جویدن یا خوردن آن خودداری کنید.

حتی در صورت احساس بهبودی پس از چند روز، دوره درمان را کامل کنید تا از بازگشت زخم جلوگیری شود.

از مصرف سیگار، الکل و غذاهای محرک (تند یا اسیدی) که ترشح اسید معده را تشدید میکند، خودداری نمایید.

موارد منع مصرف:

سابقه حساسیت به فاموتیدین یا هر یک از اجزای تشکیل دهنده قرص.

سابقه حساسیت به سایر داروهای این دسته (مانند سایمتیدین یا نیزاتیدین).

در صورت مشاهده علائمی مثل تورم صورت، تنگی نفس یا بثورات پوستی، مصرف را فوراً قطع کنید.

تداخلات دارویی:

داروهای وابسته به pH معده: به دلیل افزایش pH معده توسط فاموتیدین، جذب داروهای مثل کتوکونازول، ایتراکونازول و استرهای آمپی سیلین کاهش می یابد. این داروها باید حداقل ۲ ساعت قبل از فاموتیدین مصرف شوند.

آنتی اسیدها: مصرف همزمان با آنتی اسیدهای حاوی منیزیم یا آلومینیوم می تواند جذب فاموتیدین را کاهش دهد. فاصله زمانی ۱ تا ۲ ساعت رعایت شود.

آتانازوپر: فاموتیدین می تواند سطح پلاسمایی این داروی ضد ویروس را به شدت کاهش دهد.

سوفوسبوویر/ولپاتاسویر: تداخل با داروهای درمان هپاتیت C باید مدنظر قرار گیرد.

مولتی ویتامین مینرال، آهن، متیل فنیدات.

هشدارها و احتیاط ها:

بدخیمی معده: پاسخ درمانی به فاموتیدین به معنای رد کردن وجود تومورهای بدخیم در معده نیست؛ لذا قبل از شروع درمان طولانی مدت، باید از عدم وجود بدخیمی اطمینان حاصل شود.

نارسایی کلیوی: از آنجا که بخش عمده دارو از کلیه دفع می شود، در بیماران با نارسایی کلیوی (CrCL) کمتر از ۵۰ میلی لیتر بر دقیقه)، دوز دارو باید توسط پزشک به نصف کاهش یابد تا از تجمع دارو در خون و بروز عوارض عصبی جلوگیری شود.
سالمندان: در افراد مسن به دلیل احتمال افت عملکرد کلیه، احتیاط در دوز مصرفی ضروری است.

عوارض جانبی:

عوارض معمولاً خفیف و گذرا هستند:

شایع (بیش از ۱٪): سردرد، سرگیجه، یبوست، اسهال.

غیر شایع: خشکی دهان، تهوع، استفراغ، بی اشتها، خستگی، بثورات پوستی (Rash).

بسیار نادر و جدی:

سیستم عصبی: گیجی، توهم، تشنج (عمدتاً در بیماران کلیوی).

کبدی: زردی یا افزایش آنزیم های کبدی.

خونی: کاهش گلبول های سفید یا پلاکت ها (لکوپنی، ترومبوسیتوپنی).

قلبی: آریتمی یا طولانی شدن فاصله QT.

بارداری و شیردهی:

مصرف این دارو در دسته بندی گروه B می باشد به طوری که دوران بارداری تنها در صورت ضرورت قطعی و طبق نظر پزشک مجاز است.

مصرف این دارو در دوران شیردهی نیز باید حتماً با تشخیص پزشک صورت گیرد.

(فاموتیدین در شیر مادر ترشح می شود).

شرایط نگهداری:

دور از نور و رطوبت و در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتیگراد نگهداری نمایید.

ساخت شرکت داروسازی فارماشیمی (سهامی خاص)

تهران - ایران

